

## Busreizen Mendeljev

Ik zoek een vorm of een formule  
een systeem om de natuur te presenteren als een plan

Ik stel de wereld voor in rijen en kolommen  
alles laat zich reduceren tot een vak in een tabel

Het enige wat ik niet temmen kan  
is wat ons overdondert  
het gevoel dat heel je middenrif blokkeert

Die staat van exaltatie geef ik weer  
met de volmaakt ovalen letter die je mond maakt  
wanneer elke vorm van redelijkheid ontbreekt

O  
is zuurstof van het leven

O  
is leven voordat ik tot stof weerkeer

Verrukking  
als de spits zijn laatste man passeert  
of oog in oog staan met een mensaap  
Rothko, Stonehenge  
de derde van Górecki  
of de vorm van een banaan

Of als je 's nachts in Zwitserland  
– wat ben je, zeventien, meer kan het echt niet zijn geweest –  
je ogen opent in een bus op weg naar eeuwig witte toppen

en heel de groep is eindelijk stil  
en naast je zit een meisje op haar eigen vlecht te knagen  
en je kan en je weet alles:  
jij zal heel de wereldbol doen wijken van zijn ordinaire baan

De bus boort zich in stilte door een tunnel  
en je denkt: als ik mijn hoofd eens door dat dakraam –  
als ik gewoon eens *keek*

Je gaat voorzichtig op de armsteun staan  
(niemand ziet het, niemand waakt)  
en je tilt jezelf op, strekt je nek  
je hoofd scheert bijna het plafond maar je wordt rustig:  
alles valt heel even op zijn plaats

O  
is het nachtelijk versmelten van die bus  
van jou en van de berg

O  
is de Jungfrau

O  
ben jij zelf